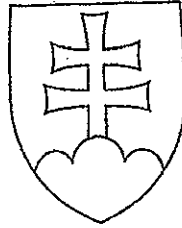

R. G. 2013
2/1199

612000
Včy

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. [REDACTED] Ph.D. v právnej veci
navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s. so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO:
35 787 783, zastúpený usadeným euroadvokátom JUDr. [REDACTED] so sídlom
[REDACTED] Martin proti odporkyni: [REDACTED], narodená [REDACTED], bytom
[REDACTED] o zaplatenie 282,91 eur s príslušenstvom takto

rozhodok:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 202,65 eur;

s úrokom vo výške 39 % ročne z 468,42 eur od 7.12.2010 do 8.3.2011, z 414,22 eur od 9.3.2011 do 11.4.2011, z 305,82 eur od 12.4.2011 do 7.6.2011, z 251,62 eur od 8.6.2011 do 19.8.2011, z 231,62 eur od 20.8.2011 do 23.9.2011, z 212,62 eur od 24.9.2011 do 12.12.2011, z 192,62 eur od 13.12.2011 do 11.1.2012, z 172,62 eur od 12.1.2012 do 13.2.2012, z 152,62 eur od 14.2.2012 do 12.3.2012, z 132,62 eur od 13.3.2012 do 13.6.2012, z 127,62 eur od 14.6.2012 do 13.7.2012, z 122,62 eur od 14.7.2012 do 9.8.2012, z 117,62 eur od 10.8.2012 do 13.9.2012, z 114,62 eur od 14.9.2012 do 13.11.2012, z 110,08 eur od 14.11.2012 do 13.12.2012, z 105,54 eur od 14.12.2012 do 10.1.2013, z 101,00 eur od 11.1.2013 do 13.2.2013, z 96,46 eur od 14.2.2013 do 12.3.2013, z 93,19 eur od 13.3.2013 do 10.4.2013, z 88,65 eur od 11.4.2013 do 14.5.2013, z 83,88 eur od 15.5.2013 do zaplatenia;

s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z 468,42 eur od 1.2.2011 do 8.3.2011, z 414,22 eur od 9.3.2011 do 11.4.2011, z 305,82 eur od 12.4.2011 do 7.6.2011, z 251,62 eur od 8.6.2011 do 19.8.2011, z 231,62 eur od 20.8.2011 do 23.9.2011, z 212,62 eur od 24.9.2011 do

12.12.2011, z 192,62 eur od 13.12.2011 do 11.1.2012, z 172,62 eur od 12.1.2012 do 13.2.2012, z 152,62 eur od 14.2.2012 do 12.3.2012, z 132,62 eur od 13.3.2012 do 13.6.2012, z 127,62 eur od 14.6.2012 do 13.7.2012, z 122,62 eur od 14.7.2012 do 9.8.2012, z 117,62 eur od 10.8.2012 do 13.9.2012, z 114,62 eur od 14.9.2012 do 13.11.2012, z 110,08 eur od 14.11.2012 do 13.12.2012, z 105,54 eur od 14.12.2012 do 10.1.2013, z 101,00 eur od 11.1.2013 do 13.2.2013, z 96,46 eur od 14.2.2013 do 12.3.2013, z 93,19 eur od 13.3.2013 do 10.4.2013, z 88,65 eur od 11.4.2013 do 14.5.2013, z 83,88 eur od 15.5.2013 do zaplataenia

a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z 118,77 eur od 1.2.2011 do zaplataenia,

a to v splátkach vo výške 5,- eur mesačne splatných vždy do konca mesiaca, pričom prvá splátka bude splatná do konca mesiaca, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť a omeškanie čo i len s jednou splátkou má za následok zročnosť celého pinenia.

Návrh sa sčasti o zaplataenie 41,29 eur s príslušenstvom z a m i e t a.

Konanie sa sčasti o zaplataenie 38,97 eur s príslušenstvom z a s t a v u j e.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho advokáta návrhom doručeným súdu dňa 24.7.2012 upraveným podaním doručeným súdu dňa 15.5.2013 proti odporkyňi domáhal zaplataenia 243,94 eur s úrokom vo výške 39 % ročne a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z jednotlivých dlžných súm do zaplataenia a náhrady trov konania, pričom tvrdil, že s odporkyňou uzavrel zmluvu o spotrebnom úvere, podľa ktorej odporkyňa nespĺnila svoje zmluvné povinnosti.

Odporkyňi bol návrh doručený dňa 18.3.2013, pričom odporkyňa sa k návrhu vyjadrila svojím podaním doručeným súdu dňa 2.4.2013, pričom namietla navrhovateľom uplatnený úrok. Následne sa vyjadrila tak, že vysvetlila dôvody, pre ktoré nespĺnila svoje záväzky voči navrhovateľovi a žiadala, aby jej bolo umožnené dlh splatiť v splátkach.

Súd vykonal všetky navrhovateľom navrhnuté dôkazy, a to: odstúpenie od úverovej zmluvy (čl. 4), zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (čl. 5 - 6), zmluvu o spolupráci (čl. 24), potvrdenie o odfinancovaní (čl. 25), potvrdenie o prijatí splátok (čl. 26), výpisy z účtov (čl. 27 - 31), sadzobníky poplatkov (čl. 32 - 34), doklad o platbe (čl. 51 - 52). Z vykonaného dokazovania s ohľadom na to, čo v priebehu konania tvrdili účastníci mal súd zistený nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník dňa 22.12.2009 uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 512,10 eur pri úrokovej sadzbe 39,00 % ročne, pričom odporkyňa sa zaviazala navrhovateľovi zaplatiť celkom 655,20 eur, a to v 15 mesačných splátkach vo výške 43,68 eur splatných vždy do 15. dňa mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná do 15.1.2010.

Navrhovateľka odporcovi zaplatila len jednu splátku dňa 15.2.2010 vo výške 43,68 eur, z ktorých 33,72 eur bolo navrhovateľom započítaných na vrátenie istiny a 9,96 eur na zaplatenie poplatkov. Navrhovateľom listom zo dňa 9.12.2010 označeným ako odstúpenie od zmluvy - predžalobná upomienka odporkyňi oznámil, že si od nej uplatňuje zaplatenie čiastky 623,71 eur, zložených z úverovej istiny vo výške 478,38 eur (poskytnutý úver 512,10 eur - na úver započítaných 33,72 eur), dlžných úrokov za obdobie do odstúpenia vo výške 87,36 eur a 57,97 eur ako zmluvnej pokuty vo výške 31,41 eur a poplatkov vo výške 26,56 eur, pričom od 1.2.2011 od nej žiada aj úrok z omeškania.

Vo všeobecných podmienkach pre poskytnutie úveru, ktoré boli súčasťou uzavretej zmluvy o úvere bolo dohodnuté, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 8 % z dlžnej splátky v prípade omeškania so splátkou viac ako 30 dní. Navrhovateľ takto odporkyňi vyúčtoval za omeškanie s deviatimi splátkami úveru vo výške 43,68 eur, celkom čiastku 31,41 eur, čo je násobok deviatich nesplatených splátok s 8 % z 43,68 eur, čo je 3,49 eur.

Vo všeobecných podmienkach pre poskytnutie úveru, ktoré boli súčasťou uzavretej zmluvy o úvere bolo dohodnuté, že navrhovateľ je oprávnený účtovať odporkyňi poplatky spojené s omeškaním, napríklad poplatky za odoslané upomienky vo výške stanovenej platným sadzobníkom v čase ich účtovania, pričom v sadzobníku bol určený poplatok za odoslanie prvej upomienky vo výške 3,32 eur, za odoslanie druhej upomienky vo výške 6,64 eur, za vstup pohľadávky do vymáhania vo výške 16,60 eur a za opakovaný vstup pohľadávky do vymáhania vo výške 29,87 eur. Navrhovateľ takto odporkyňi vyúčtoval za dve upomienky čiastku 9,96 eur (1 x 3,32 eur + 1 x 6,64 eur), za vstup pohľadávky do vymáhania čiastku 16,60 eur, čo je spolu 26,56 eur, na ktoré započítal platby odporkyne vo výške 9,96 eur.

Ďalej odporkyňa navrhovateľovi zaplatila dňa 8.3.2011 54,20 eur, dňa 11.4.2011 108,40 eur, dňa 7.6.2011 54,20 eur, dňa 19.8.2011 20,- eur, dňa 23.9.2011 19,- eur, dňa 12.12.2011 20,- eur, dňa 11.1.2012 20,- eur, dňa 13.2.2012 20,- eur, dňa 12.3.2012 20,- eur, dňa 13.6.2012 5,- eur, dňa 13.7.2012 5,- eur, dňa 9.9.2012 5,- eur, dňa 13.9.2012 3,- eur, dňa 13.11.2012 4,54 eur, dňa 13.12.2012 4,54 eur, dňa 10.1.2013 4,54 eur, dňa 13.2.2013 4,54 eur, dňa 12.3.2013 3,27 eur, dňa 10.4.2013 4,54 eur a dňa 14.5.2013 4,77 eur. Celkom odporkyňa navrhovateľovi zaplatila čiastku 428,22 eur.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) a e) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716), z bankovej záruky (§ 313), z cestovného šeku (§ 720).

Podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na

požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.

Podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

Podľa § 365 prvá veta Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Navrhovateľ s odporkyňou uzavrel zmluvu, pričom uviedol, že ju uzaviera podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a podľa § 497 Obchodného zákonníka. Takéto dojednanie je nesprávne, keďže spotrebiteľská zmluva ako taká nie je osobitný zmluvný typ, čo vyplýva z § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Rovnako spotrebiteľský úver nemožno považovať za samostatný zmluvný typ, čo vyplýva z § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Súd pri právnom posúdení vzťahu účastníkov najprv musel zistiť, aký zmluvný typ (formu v zmysle pojmov vyššie citovaných ustanovení), účastníci medzi sebou uzavreli. Do úvahy prichádzalo posúdenie uzavretej zmluvy ako zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka alebo posúdenie ako zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Súd vzťah účastníkov posúdil ako vzťah podľa § 497 Obchodného zákonníka, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že peňažné prostriedky boli navrhovateľom odporkyni poskytnuté na základe predchádzajúcej predzmluvnej žiadosti odporkyne so zrejmom vôľou oboch zmluvných strán, ktorá spočívala v tom, že odporkyňa navrhovateľovi za poskytnutie peňazí zaplatí úrok. Posúdeniu zmluvy medzi účastníkmi ako zmluvy o úvere nebráni ani to, že peňažné prostriedky boli odporcom poskytnuté bezprostredne po jej uzavretí, keďže je zřejmé, že poskytnutie peňazí je podmienené vôľou účastníkov najprv uzavrieť zmluvu, pričom k uzavretiu tejto zmluvy dochádza na základe žiadosti odporcu. Zmluva medzi účastníkmi konania mala zřejmý konsenzuálny a nie reálny charakter, ako tomu je v prípade uzavretia zmluvy o pôžičke. Inak povedané zmluvný vzťah medzi účastníkmi nebol založený tým, že navrhovateľ reálne odovzdal peniaze odporkyni, ale tým, že sa stretla vôľa účastníkov uzavrieť zmluvu za určitých podmienok. Posúdenie zmluvy uzavretej medzi účastníkmi ako zmluvy o úvere vyplýva aj z nepochybného úmyslu zákonodarcu posudzovať zmluvy týkajúce sa úverových vzťahov podľa Obchodného zákonníka, ktorý v § 261 ods. 3 písm. d) a e) Obchodného zákonníka zmluvy týkajúce sa úverov a rôznych iných peňažných vzťahov konštruuje ako absolútne obchody. Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi je zřejmé, že sa netýka podnikateľskej činnosti odporkyne. Preto sa na zmluvu použijú okrem ustanovení Obchodného zákonníka aj ustanovenia §§ 52 - 54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom k aplikácii iných ustanovení Občianskeho zákonníka môže dôjsť len na základe všeobecného odkazu obsiahnutého v § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka, v § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka alebo osobitných odkazov (napr. 369 ods. 1 Obchodného zákonníka).

Navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 512,10 eur, pričom odporkyňa sa zaviazala zaplatiť mu na vrátení úveru a úrokov 655,20 eur. Navrhovateľka odporcovi zaplatila len jednu splátku dňa 15.2.2010 vo výške 43,68 eur, z ktorých 33,72 eur bolo započítaných na vrátenie istiny a 9,96 eur na zaplatenie poplatkov. Navrhovateľom listom zo dňa 9.12.2010 označeným ako odstúpenie od zmluvy - predžalobná upomienka odporkyni

oznánil, že si od nej uplatňuje zaplatenie čiastky 623,71 eur, zloženej z úverovej istiny vo výške 478,38 eur (poskytnutý úver 512,10 eur, od ktorého bolo odpočítaných na úver započítaných 33,72 eur z jedinej platby odporkyne), dlžných úrokov za obdobie do odstúpenia vo výške 87,36 eur a 57,97 eur ako zmluvnej pokuty vo výške 31,41 eur a poplatkov vo výške 26,56 eur, pričom od 1.2.2011 od nej žiadal aj úrok z omeškania.

Vo všeobecných podmienkach pre poskytnutie úveru, ktoré boli súčasťou uzavretej zmluvy o úvere bolo dohodnuté, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 8 % z dlžnej splátky v prípade omeškania so splátkou viac ako 30 dní. Navrhovateľ takto odporkyni vyúčtoval za omeškanie s deviatimi splátkami úveru vo výške 43,68 eur, celkom čiastku 31,41 eur. Súd považoval dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 8 % z dlžnej splátky za primerané, a preto navrhovateľovi priznal aj zaplatenie v návrhu uplatnenej zmluvnej pokuty celkom vo výške 31,41 eur za omeškanie so zaplatením deviatich splátok vo výške 43,68 eur po dobu viac ako 30 dní (9 x 3,49 eur), a to podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vo všeobecných podmienkach pre poskytnutie úveru, ktoré boli súčasťou uzavretej zmluvy o úvere bolo dohodnuté, že navrhovateľ je oprávnený účtovať odporkyni poplatky spojené s omeškaním, napríklad poplatky za odoslané upomienky vo výške stanovenej sadzobníkom platným v čase ich účtovania. Súd považoval uvedené dojednanie vo všeobecných podmienkach pre poskytnutie úveru za neplatné, a to z dôvodu jeho neurčitosti podľa § 37 Občianskeho zákonníka, keďže dojednanie neobsahuje úplný výpočet poplatkov, ktoré môže navrhovateľ od odporkyne požadovať, vôbec neobsahuje výšku a ani len základný rámec pre určenie výšky takýchto poplatkov, pričom odkazuje na jednostranný úkon navrhovateľa, ktorý je celkom autonómny na neurčitom zmluvnom dojednaní účastníkov a na vôli odporkyne. Ak by súd považoval toto dojednanie za platné, mohol by navrhovateľ svojimi jednostrannými rozhodnutiami určovať akékoľvek poplatky a v akejkoľvek výške. To platí o to viac, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v sadzobníku bol určený poplatok za odoslanie prvej upomienky vo výške 3,32 eur, za odoslanie druhej upomienky vo výške 6,64 eur, za vstup pohľadávky do vymáhania vo výške 16,60 eur a za opakovaný vstup pohľadávky do vymáhania vo výške 29,87 eur, z čoho je zrejmé, že takto určené poplatky nemajú charakter odplaty za plnenia, ale skôr charakter akejsi sankcie, zmluvnej pokuty za nesplnenie záväzku odporkyne. Navrhovateľ takto odporkyni vyúčtoval za dve upomienky čiastku 9,96 eur a za vstup pohľadávky do vymáhania čiastku 16,60 eur, čo je spolu 26,56 eur, na ktoré započítal platby odporkyne. Súd uplatnený nárok v tejto časti pre neplatnosť dojednania považoval za nedôvodný, a preto návrh v tejto časti zamietol.

Pri odstúpení od zmluvy teda bolo dôvodné, keď navrhovateľ od odporkyne žiadal zaplatenie úroku vo výške 87,36 eur a zmluvnej pokuty vo výške 31,41 eur. Nebola však dôvodná žiadosť o zaplatenie poplatkov vo výške 26,56 eur a istiny len vo výške 478,38 eur, keďže správne bolo na celú istinu započítať čiastku celej splátky odporkyne vo výške 43,68 eur. Preto odporkyňa navrhovateľovi po odstúpení od zmluvy o úvere dňa 31.1.2011 dlhovala na istine čiastku 468,42 eur, na úroku čiastku 87,36 eur a na zmluvnej pokute 31,41 eur. Následne navrhovateľovi zaplatila postupne v splátkach čiastku 384,54 eur, ktorú je potrebné započítať na zaplatenie istiny, keďže medzi účastníkmi konania bolo zrejmé, že odporkyňa vo svojich plneniach, ktoré boli urobené predtým, ako navrhovateľ vyúčtoval odporkyni rôzne sankcie, platila finančné čiastky s tým, že spláca úver, teda konkludentne tak, aby to bolo zrejmé navrhovateľovi postupuje, podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka a platí dohodnutú istinu. Okrem toho na vzťah účastníkov nemožno podľa § 54 ods. 1 Občianskeho

zákonníka použiť § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, keďže toto ustanovenie sa odchyľuje v neprospech odporkyne ako spotrebiteľky od § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky. Preto súd dospel k záveru, že odporkyňa po započítaní jej platieb podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka navrhovateľovi podľa § 497 Obchodného zákonníka dlhuje na vrátení úveru 83,88 eur, podľa § 497 Obchodného zákonníka na zaplatení úroku 87,36 eur a podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka na zaplatení zmluvnej pokuty 31,41 eur, čo je spolu 202,65 eur, a nie čiastku 243,94 eur ako to tvrdil po svojom poslednom úkone navrhovateľ. Preto súd návrh sčasti o zaplatenie 41,29 eur s príslušenstvom zamietol, pričom tento rozdiel je tvorený navrhovateľom v jeho tvrdeniach nezohľadnenou platbou zo dňa 14.5.2013 vo výške 4,77 eur, nedôvodne vyúčtovanou čiastkou 26,56 eur a nedôvodne na platby odporkyne započítanou čiastkou 9,96 eur.

Súd ďalej navrhovateľovi priznal podľa § 497 Obchodného zákonníka zaplatenie dohodnutého úroku v sadzbe 39 % ročne, a to najprv z čiastky 468,42 eur, teda nevrátenej istiny k 7.12.2010, následne z istiny zohľadňujúc čiastkové platby odporkyne na istinu až do poslednej platby vo výške 4,77 eur dňa 14.5.2013, po ktorej nesplatená istina predstavuje čiastku 83,88 eur.

Súd nepovažoval za rozporné s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka dojednanie úrokov vo výške určenej v zmluve uzavretej medzi účastníkmi za stavu, že výška RPMN v tomto konkrétnom prípade predstavovala 48,96 % a priemerná RPMN na tento typ úverov bola v čase uzavretia zmluvy 77,76 %. Úver bol poskytnutý na dobu trvania 15 mesiacov na finančnom trhu nebankových subjektov, a to bez akéhokoľvek zabezpečenia, pričom jeho splácanie zodpovedalo finančným možnostiam odporkyne. Dohodnutá odplata vo forme úroku za poskytnutie úveru je oproti odplatám, ktoré požadujú banky, teda aj priemerným odplatám, vyššia, je však výsledkom jasnej a zrozumiteľnej dohody účastníkov konania uzavretej na slobodnom trhu poskytovania peňažných prostriedkov pri poskytnutí úveru bez akéhokoľvek ďalšieho zabezpečenia a bez predchádzajúcej skúsenosti navrhovateľa s plnením finančných záväzkov odporkyne. Navrhovateľ poskytol odporkyni peňažné prostriedky na trhu nebankových subjektov, pričom na takomto trhu, ktorý je charakteristický vyšším rizikom nesplácania úveru sú úrokové sadzby prirodzene vyššie ako na trhu bankových úverov, na ktorom je poskytnutie obdobného úveru viazané prísnejšími podmienkami. Preto od nebankového subjektu, ktorým je navrhovateľ nemožno očakávať pri väčšom riziku nesplácania úveru poskytovanie úveru pri rovnakých úrokoch, za aké poskytujú obdobné úvery banky, alebo za priemerných úrokov, ktoré sú tvorené aj z úrokových sadzieb, ktoré používajú banky. Pri uzavieraní zmluvy boli dodržané všetky podmienky vyplývajúce z osobitnej právnej úpravy obsiahnutej zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré odporkyni umožnili úvahu o tom, či s navrhovateľom za daných podmienok zmluvu uzavrie. Vzhľadom na to, že zmluva medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá v čase, keď bola limitovaná výška úrokov v spotrebiteľských vzťahoch, pričom táto výška úroku bola nižšia ako pripúšťali právne predpisy, nebol dôvod na to, aby súd postupoval podľa právneho názoru z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2009 v konaní sp.zn. MCdo/1/2009, ktorý sa zjavne vzťahuje na také úverové spotrebiteľské vzťahy, ktoré vznikli pre účinnosťou limitácie výšky úroku z úveru.

Rovnako nebola dôvodná námietka odporkyne, podľa ktorej bol návrh nedôvodný sčasti, v ktorej sa odporca domáha dohodnutého úroku vo výške 39 % ročne aj za čas po odstúpení od úverovej zmluvy. V tejto súvislosti treba poukázať na právnu vetu z rozhodnutia

publikovaného v ZSP 5/1996, podľa ktorej úroky vo výške dohodnutej pri poskytnutí úveru patria do splatnosti úveru. Ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá sadzba úrokov, patria aj za dobu po splatnosti úveru úroku v rovnakej výške. Zo zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a odporkyňou je zrejmé, že odstúpenie od zmluvy o úvere malo charakter výzvy na zaplatenie dlžnej, ešte nesplatenj istiny úveru, a preto bolo zrejmé, že úrok sa bude z nevrátenej istiny platiť aj po odstúpení od zmluvy. Je zrejmé, že ustanovenie zmluvy o úvere platiť dohodnutý úrok vo výške 39 % ročne malo podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka trvať aj po ukončení zmluvy v dôsledku odstúpenia od zmluvy zo strany navrhovateľa. Opačný výklad by bol nielen v rozpore s citovanou právnou vetou, ale v úverových vzťahoch, a to aj spotrebiteľských, by viedol k absurdným prípadom, ktoré by celkom zvýhodňovali riadne nesplácajúceho dlžníka, ktorý by v dôsledku nevracania istiny a neplatenia úrokov, následného odstúpenia od zmluvy dosiahol v dôsledku svojho protiprávneho konania taký stav, že by neplatil dohodnutý úrok, ale len spravidla nižší zákonný úrok z omeškania.

Súd ďalej navrhovateľovi priznal podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 9 % ročne, a to najprv z čiastky 468,42 eur, teda istiny so zaplatením ktorej bola odporkyňa v omeškaní po odstúpení od úverovej zmluvy k 1.2.2011 a následne z istiny zohľadňujúc čiastkové platby odporkyne na istinu až do poslednej platby vo výške 4,77 eur dňa 14.5.2013, po ktorej nesplatená istina predstavuje čiastku 83,88 eur. Nakoniec súd navrhovateľovi priznal zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z 118,77 eur, keďže odporkyňa bola k 1.2.2011 v omeškaní so zaplatením úroku vo výške 87,36 eur a zmluvnej pokuty 31,41 eur.

Odporkyňa v priebehu konania žiadala, aby jej bolo umožnené dlh splácať v mesačných splátkach. Z výsluchu odporkyne vyplynulo, že v súčasnosti dosahuje príjem vo výške približne 620,- eur mesačne v čistom, je rozvedená, nemajetná, na bývanie platí čiastku 173,- eur mesačne, zabezpečuje starostlivosť o dve deti, ku ktorým trvá jej vyživovacia povinnosť, pričom na dlhoch rôznym bankám a nebankovým subjektom dlhuje čiastku, ktorú odhaduje na 20.000,- eur, pričom svoju situáciu pre nedostatok financií a odborných vedomostí napriek svojej vôli nedokáže riešiť osobným konkurzom, a preto na správu svojho dlhu využíva tretí subjekt, ktorému mesačne zasiela čiastku okolo 220,- eur, pričom tento subjekt za odplatu vo výške 10 % splátok spravuje jej dlh splátkami jej jednotlivým veriteľom simulujúc funkciu konkurzného správcu. Preto súd odporkyňu umožnil dlh splatiť v splátkach, a to podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keďže odporkyňa je ochotná dlh splniť bez toho, aby musel navrhovateľ pristúpiť k exekúcii, pričom výška dlhu odporkyne a jej náklady na základné životné potreby neumožňujú dlh zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Oprávnené záujmy navrhovateľa sú dostatočne chránené tým, že má voči odporkyňu aj nárok na zaplatenie úroku a úroku z omeškania.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyňa je predĺžená, no aj napriek tomuto stavu navrhovateľovi svojimi čiastkovými platbami a organizáciou svojho dlhu prejavuje svoju ochotu splatiť svoj dlh po splatnosti v splátkach zodpovedajúcim jej súčasným možnostiam, ktoré sú určované výškou jej príjmov, ktorá nestačí na riadne splnenie dlhu. Navrhovateľ napriek čiastočným platbám odporkyne nevykonal žiaden úkon, ktorý by mohol účelne viesť k mimosúdnejmu vyriešeniu sporu, podal návrh na začatie konania, pričom tento návrh nebol úplný a jeho nedostatky boli odstránené, čo si vyžiadalo vydanie až troch uznesení (uznesenie na odstránenie väd podania, uznesenie o odmietnutí podania uznesenie o zrušení uznesenia o odmietnutí podania). Vo vzájomnom vzťahu majetkovej situácie

odporkyne, jej nepochybnej vôli zaplatiť dlh navrhovateľovi, neúčelnom postupe navrhovateľa pri voľbe právneho zastúpenia a tom, že ide o drobný spor súd videl dôvody podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania proti odporkyni nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Prievidzi dňa 27. mája 2013

JUDr. [REDACTED]
sudca

Za správnosť vyhotovenia: [REDACTED]